

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 174
van **CAROLINE BASTIAENS**
datum: 8 januari 2015

aan **HILDE CREVITS**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS

Taaltest docenten hoger onderwijs - Evaluatie

In 2012 werden er decretaal taalkennisvereisten vastgelegd voor docenten hoger onderwijs. Onlangs bleek dat bijna 400 docenten nog niet hebben aangetoond dat ze de taal waarin ze doceren voldoende beheersen, namelijk op het C1-niveau van het Europees Referentiekader voor de Talen. Een opvallende vaststelling, als we ermee rekening houden dat de betrokken docenten voor 15 februari 2015 aan deze taalkennisvereisten moeten beantwoorden.

Bij de betrokken groep gaat het onder andere over Nederlandstaligen die doceren in een andere taal dan het Nederlands en over anderstaligen die in het Nederlands doceren, en die via een attest moeten aantonen dat ze hun onderwijsopdracht op een kwaliteitsvolle manier kunnen opnemen.

Een ander aspect van de huidige taalregeling vereist dat docenten met een andere moedertaal dan het Nederlands ook hun kennis van het Nederlands moeten aantonen, als ze benoemd willen worden in het Vlaamse hoger onderwijs. Het aan te tonen niveau bevindt zich hier op het B2-niveau van het Europees Referentiekader voor de Talen. Uit de geciteerde cijfers blijkt dat 60 van de 67 betrokken docenten hier vandaag nog niet aan beantwoorden en nog niet hebben aangetoond dat ze het Nederlands – ook de bestuurstaal in ons hoger onderwijs – voldoende beheersen. Ter zake bepaalt het decreet ook dat voor het bereiken van het B2-niveau, betrokken docenten zo nodig een beroep kunnen doen op een overgangsperiode van 3 jaar.

Vanuit de academische wereld zijn er signalen dat in het bijzonder dit laatste een barrière vormt voor het aantrekken van kwaliteitsvolle academici in Vlaanderen. Onder meer de Vlaamse Interuniversitaire Raad (VLIR) deed voor deze taalkennisvereiste een alternatief voorstel dat voorziet in een integratietraject dat de betrokkenen geleidelijk op het gewenste taalniveau moet brengen. In de beleidsnota Onderwijs vinden we terug dat de minister de huidige taalregeling zal evalueren en zal onderzoeken of de administratieve last ervan in verhouding staat met de beoogde doelstellingen: het aantrekken en tewerkstellen van internationale toponderzoekers en –kunstenaars.

1. Hoe staat de minister tegenover Nederlandstalige docenten die doceren in een andere taal dan het Nederlands?
2. Kan de minister duiden op welke manier en wanneer ze de huidige taalregeling zal evalueren, en hoe zij de bovenvermelde cijfers interpreteert met het oog op het in haar beleidsnota vermelde evenwicht tussen "het stimuleren van buitenlandse

docenten om Nederlands te leren” en het stijgende belang van andere talen in het hoger onderwijs?

3. Ziet de minister een mogelijke piste in het voorstel van de VLIR om het behalen van een B2-atteest te vervangen door een integratietraject met vormingspakket? Welke alternatieven ziet de minister mogelijk zelf om het beoogde evenwicht te bereiken ?

ANTWOORD

op vraag nr. 174 van 8 januari 2015

van **CAROLINE BASTIAENS**

1. De huidige taalregeling biedt de mogelijkheid om binnen een bepaalde decretaal bepaalde grens opleidingsonderdelen waar uit de expliciet gemotiveerde beslissing de meerwaarde voor de studenten en het afnemend veld en de functionaliteit voor de opleiding blijkt in een andere onderwijstaal dan het Nederlands te doceren. In meerdere opleidingen in het bijzonder masteropleidingen zal een gedeelte van het opleidingsaanbod bijgevolg in een andere taal worden gedoceerd.

Het aantrekken van buitenlandse doorgaans anderstalige docenten moet zeker aangemoedigd worden maar dit sluit niet uit dat dat ook onze Nederlandstalige docenten deze opleidingsonderdelen moeten kunnen doceren.

Voor alle docenten (anderstalige en Nederlandstalige) is het wel essentieel dat zij de onderwijstaal machtig zijn waarin het opleidingsonderdeel wordt gedoceerd op het decretaal vereiste beheersingsniveau. Dit acht ik een belangrijk aspect van de kwaliteit van ons opleidingsaanbod.

2. De aangepaste taalregeling is recent pas in voege (academiejaar 2013-2014). Het is dus nog te vroeg om de volledige impact nu al te kunnen evalueren. Het decreet voorziet in een aantal voorschriften inzake monitoring opdat op termijn de nodige elementen aanwezig zijn voor opvolging en evaluatie. De regeringscommissarissen volgen momenteel al de naleving van de voorschriften inzake kwaliteit en democratisering (artikel II.270 Codex Hoger Onderwijs) op.

Dit sluit niet uit dat er eventuele bijstellingen die niet fundamenteel zijn maar tot een vereenvoudiging of verbetering kunnen leiden moeten kunnen gebeuren. In eerste instantie is het afwachten wat de VLOR – werkgroep als advies meegeeft in dit verband.

Ook in de werkgroepen onderwijs van de VLIR en Vlhora wordt informeel nagedacht over voorstellen om de taalregeling te optimaliseren en over alternatieve mogelijkheden om de vereiste taalkennis van de docenten op te volgen.

3. Wat de vereiste kennis van het Nederlands als bestuurstaal betreft (verplichting voor anderstalige docenten om de Nederlandse taal op het niveau B2 te beheersen) ben ik op de hoogte van het voorstel van de VLIR om het vereiste attest te vervangen door een integratietraject met een vormingspakket.

Uit cijfers van de regeringscommissarissen wat de vereiste inzake de bestuurstaal betreft blijkt voornamelijk bij de universiteiten - die ook meer anderstalige benoemde of aangestelde personeelsleden hebben - dat deze decretale regel effectief momenteel een probleem stelt. Wel moet aangestipt worden dat de overgangsbepaling van artikel II. 389 van de Codex Hoger Onderwijs tot gevolg heeft dat gezien de vereiste pas geldt voor wie start in het academiejaar 2013-2014 er nog twee academiejaren tijd is om zich in orde te stellen.

De vraag van de VLIR om deze resultaatsverbintenis zoals nu opgenomen is in de decretale bepaling om te zetten in een inspanningsverbintenis is een te begrijpen

vraag gezien deze huidige cijfers inzake taalvereisten. Ook gezien de ruimte die noodzakelijk is om een gedegen internationaliseringsbeleid te kunnen voeren lijkt dit enigszins verantwoord.

Anderzijds is het een bewuste keuze geweest van de decreetgever om deze taalvereiste inzake bestuurstaal te koppelen aan een resultaat (en niet enkel aan een inspanning). De vraag is dan ook of de instellingen de nodige inspanningen leveren om hun anderstalige docenten zo nodig bij te scholen of om ze te wijzen om de gevolgen hiervan. Zij hebben hiertoe nog twee academiejaren de tijd binnen het huidige kader.

Ik ga deze problematiek nog verder bekijken met de hoger onderwijsinstellingen.